

HUGSKOT

So mangur hevur droymt um eina tilveru á einum av teim frálíku, sólkrýndu oyggjunum í Havinum kyrra, men veruleikin er tann, at tey, ið hava roynt tað, eru vorðin so leidd, at tey annaðhvørt hava gift seg ella eru stungin av, tí tann, ið ikki kennir gleði ína av arbeiði, kennir ikki gleði við at hvíla, tann, ið ikki kennir hin fráa regndagin, kennir heldur onga gleði í sólskin, tann, ið ikki kennir til at sakna, kennir onga gleði við at fáa. Við hvørt hugsa vit, at um vit høvdu skapt himmalrúmið, høvdu vit altíð latið menniskjuni verið ung, elli og deyð skuldi verið nakað ókent. Og so er sannleikin, at eitt ævigt lív vildi verið óúthaldiligt. Platon hevði rætt, tá hann segði, at tað er deyðans námin, ið ger lívsins virðir so týðningarmikil.

BARNATEIGURIN

Kaffisagan

Hvussu var nú kaffi funnið á fyrsta sinni? Jú, tað bar so á, at ein Arabari var um at doyggja í oyðimorkini. Tá rakti hann við nokur lögur ber á einum runni. Hann heimtaði nokur, flusti skalið uttanav og royndi at eta tey; men av tí at ógvuliga beiskur smakur gekk av teimum, gavst hann. Tað fannst einki, ið kunni stilla svongd hansara. Hann kyndi eld og royndi at steikja sær berini og síðan bloyta tey í vatni. Tá tað gekk ov seint, fór hann at drekka av tí gruggata vatninum. Glæður var hann, tá hann kendi ein frískan smakk í munnum. Hetta hendi í 1285. Tá hann kom til Mokka, visti hann berini, og brátt kendu oll kaffi. Arabarar vóru dúgligir at drekka kaffi. Eina mest drukku teir, áðrenn teir fóru í kirkju, fyrri ikki at sovna undir gudstænastuni. Seinni varð bannað ollum rætttrúgvandi at drekka kaffi, av tí at hetta var roknað fyrri at vera eins og brennivín. Í 1690 varð kaffiplantan ford til Java og seinni til mong onnur lond.

Og drekka kaffi — tað verður í dag gjørt um allan heimin.

★

Tá stjørnurnar eru skyggjandi og bleiktra, verður loftið klárt og vindurin nógur.

Hogætting gevur næstan altíð turt veður og klárt loft.

Tá svalirnar flúgva so lágt, at veingirnar næstan nerta við jorðina verður illfjóskað veður.

— Hetta segði Tycho Brahe, sáli.

★

Drongurin, sum vildi vera ósjónligur

— Mamma, tað hevði verið stuttligt at verið ósjónligur.

— Ja, so hevði eg sloppið frá at sæð, at tú ikki hevur vaskað tær um hálsin í dag.

— Tig, mamma skal altíð siga okkurt bytt. Huga heldur um, hvussu nógvar snildir, eg skuldi funnið uppá, um eg var ósjónligur.

— Hvat skuldi tú funnið uppá?

— Á, so mangt. Eg skuldi syklað allar goturnar oman og niðan, og øll fólk skuldi staðið bytt og hugsað, hvussu tað kann bera til, at syklan koyrir einsamall.

— Hvat meira vildi tú gjørt?

— Ja, so hevði eg farið til Havnar, tá útvarpið kemur. Eg hevði farið inn, tá teir sendu tíðindini. Eingin hevði sæð meg, og eingin hevði vitað, hvar roddin kom frá, tá eg segði, at nú skuldu øll skúlabørn í Føroyum hava frí, allir skúlar skuldu verða stongdir og ongatið upp aftur latnir.

— Ja so, men kannst tú nú fara at

keypa mjólk og margarin fyrri mamma?

— Nei, mamma, eg eri ósjónligur nú. Eg ætli at vera ósjónligur, tá tað hóskar mær best, og nú hóskar tað mær.

Men so tók mamman í herðatoppin á honum, rendi hann av durinum og segði, at nú kemur tú aftur kl. 5 sjónligur og penur. Hoyrir tú tað!

★

Lífti Jákup hevur so frálíka vakra rødd og dugir væl at syngja. Hetta vitsti omma hansara, og ein dagin, hann kom at vitja hana, bað hon hann um at syngja ein vakran sang fyrri henni. Tað lovaði Jákup, ið var so góður við ommu sína. Hann byrjaði so at syngja: «Eitt stakkals, lítið, fátækt barn...», men knappliga gavst hann. Omman undraði seg yvir, hví Jákup ikki vildi syngja henda vakra sang at enda; og tá ið omman spurdi hann, hví so var, svaraði hann:

— Nei, omma, eg kann ikki syngja handa sangin, tí eg havi 10 kr. í lummum.

★

Skúlagentan, sum var og helt summarfrí hjá mostur síni, skrivaði heim til mammuna:

«... og í gjár tóku tey tann stóra kálvin, sum skuldi sendast til slaktingar, og eg helt, at tað var so synd í honum, men mostur segði, at tað var ikki so ringt, men eg haldi nú kortini, at tað er tað ringasta, ið kann henda einum kálvi.

gátur

1. Tá ein brúkar tað, verður tað tveitt burtur, og tá eingin hevur brúk fyrri tí, verður tað tikið aftur. Hvat kann tað vera?

2. Hesin kemur til verðina bæði tjúkkur og stórir, men fyrri hvønn dag verður hann soltnari og soltnari... í byrjanini og í endanum hevur hann tað kalt, men í miðjuni rættuliga heitt. Hvat er tað? (Svarini eru aðrastaðni í blaðnum)

★

Fólkanevn

Set stavirnir rætt saman, og tú fært hvørja ferð eitt gentunavn. Seinast skalt tú seta teir fyrstu stavirnir í gentunovnum saman, og tú fært eitt dreingjanavn.

DGIHRS.
DGIHNR.
DGNRUU.
ALRSUU.
AARVNN.
AADGMR.

(Svar aðrastaðni í blaðnum)

★

Hvør veit hvat?

Er tað rætt ella skeivt:

1. at eitt land liggur millum Frakland og Spaniu?

2. at tað altíð er skotár, tá árstalið kann bítast við 4?

3. at vit fáa hvítt við at blanda saman gult, reytt og blátt?

(Svar aðrastaðni í blaðnum)

★

Fjald orð.

Guttormur gloppaði mær hurðina.

Hann skúgvadi krossin til viks.

Gapandi trein hann inn.

Básinum krevur umvæling.

Í hesum fyra setningunum eru fjald 9 djóranevni. Royn at finna tey!

(Svar aðrastaðni í blaðnum)

★

Orðasmíð.

RÚS —
TAL —
TJÓ —
LÆR —
HAV —
VÁR —

Nú skalt tú seta nýggj orð afturat, soleiðis at stavirnir í nýggju orðnum lúknir niðureftir verða til navnini á heimskendum peningaseðlum.

(Svar aðrastaðni í blaðnum)

Talgáta.

1 Í Maður.
1 2 Kann.
1 2 3 Metur.
1 2 3 4 Meta.

Tú byrjar við einum stavi, ið altíð skal vera sama slag, leggur síðan ein aftrat hvørja ferð, eisini hesir skulu vera eins.

(Svar aðrastaðni í blaðnum)

So var ikki meira í dag, men í næsta mánaða koma vit aftur.

T W E K S

— Tað er heilt galið. Bara eg ikki havi mist peningapungin. Eg havi leitað í øllum lummum, bara ikki í høgna baklomma.

— Var tað so ikki ein roynd at leita har eisini?

— Jamen, góði maður, um hann nú heldur ikki er har.

Hann: Ná, hvat segði lækni?

Hon: Hann hugði at tunguni, og so skrivaði hann mær eina resept uppá nakað styrkjandi.

Hann: Vónandi ikki fyrri tunguna?

Full av hugmód spurdi hon gentuna í krabbakjóni:

— Kunnu tygum vísa mær einar skógvar, sum eru stórir innan og smáir uttan?

Tey sótu úti við strondina og høvdu ilt við at fáa nakað sagt. At enda reisti hon seg upp og segði:

— Tø er dansur í kvöld. Hevur tú ikki hug at koma í dans? Har hittir tú eina rúgvu av sötum gentum.....

— Hann hugdi eina løtu at henni:

— Jú, ógvuliga fegin, segði hann, men eg komi ikki fyrri at finna sötur gentur. Eg komi einans fyrri at hitta teg.

Dóttirin í húsinum hevði vitjan av ungum manni. Tað var seint, tað var heilt seint, og øðin í pápanum yvir svovnin, hann misti, óktist fyrri hvørt minutt. At enda fer hann innar og sigur við tey:

— Eg vil bert minna tykkum á, at kl. 12 slökkja vit ljósið her í stovuni.

— Tað hevur einki at siga, svarar hin ungi drongurin, vit ætla okkum ikki at lesa!

Ikki nóg mikið við tí, at flestu sjómenn hava eina gentu í hvørjari havni, teir hava eisini ein sekstant umborð.

Hollywoodhobbies

Eisini filmsstjørnurnar í Hollywood hava síni hobbies — frítíðararbeið. — Her eru nokur dømi um, hvat hesar stjørnurnar havast at:

Deborah Kerr ger standmyndir, Greer Garson hevur stóra samling av postalín og keramik, Jean Negulesco hevur stóra kunstsamling, w. Holden og H. Fonda taka av litmyndir, Tyrone Power og Jenny Lewis hava sjálvir flogfær, og hugtíknir av klassikari list eru Errol Flynn og Humphrey Bogart. — Ymiskur er samlihgurin: Clark Gable samlar jaktbyrsur, A. Menjon frimerki og

Gregory Peck bokur um Abraham Lincoln. Onnur hugsa um at tryggja framtíðina, um illa skuldi gingið við filmarbeiðinum. Gary Cooper er part-eigari í einum stórum vetra-gistingarhúsi. Fred Astaire eigur ein hóp av dansiskúlum kring landið, Bob Hope eigur partabrov í einum base-ballfelag og Ester Williams tekur baðidraktir. Bing Crosby er størsti forrætningsmaðurin millum stjørnurnar. — Í Nevada eigur hann ein farm við 5000 djórum. Hann er partiegari í felagnum, ið selur grammofonplátur hansara. —

Vísdomsord

Frælsi kann einans verða hildið uppi við tvingsul, navnliga tí tvingsli, ið forar einum at gera seg inn á frælsið hjá einum øðrum.

Gátur: 1. akker, 2. álmanakki.

Fólkanevni: Sigríð, Ingrid, Gudrun, Ursula, Rannvá og Dagmar. Dreingjanavnið verður Sigurd.

Hvor veit hvat: 1. rætt. Andorra. 2. skeivt. 1600, 1800 og 1900 eru ikki skotár. 3. rætt.

Fjald orð: Ormur, loppa, ær; kúgv, ross, apa, rein, ásin og revur.

Orðasmíð: Drekkja, orð, leggur, leggur, alda og ródur. Navnið á peningaseðlinum verður dollar.

Talgáta: M, MÁ, MÁL, MÁLA.

VALDEMAR LÜTZEN

Telf. 1020

Thorshavn.

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn